U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **M. T.**, zastoupen Mgr. Markétou Kellerovou, advokátkou se sídlem Černíkova 2986/14, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2017, č. j. OAM-125/ZA-ZA11-VL11-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 3. 2018, č. j. 32 Az 8/2017 – 56,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) napadl kasační stížností rozsudek Krajského soudu v Brně, který byl doručen jeho právnímu zástupci prostřednictvím datové schránky dne 15. 4. 2018 (neděle). Dle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[2] V nyní projednávané věci poslední den lhůty připadl na neděli 29. 4. 2018, lhůta pro podání kasační stížnosti tedy skončila v pondělí 30. 4. 2018. Zástupce stěžovatele zaslal kasační stížnost soudu prostřednictvím datové schránky dne 4. 5. 2018 (viz záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu Nejvyššího správního soudu na čl. 9 spisu). Podaná kasační stížnost je tedy opožděná. Nejvyšší správní soud proto podle § 120 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti.

[3] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že dne 30. 5. 2018 vydal krajský soud k napadenému rozsudku opravné usnesení, které bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 3. 6. 2018. Tímto usnesením odstranil vadu v odůvodnění napadeného rozhodnutí v části o nákladech řízení, kde chybně uvedl, že náklady právního zastoupení spočívají ve „dvou" úkonech právní služby. V opravném usnesení tuto nesprávnost nahradil za slovo „pěti". Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006 - 123, se podává, že *„lhůta pro podání kasační stížnosti podle § 106 odst. 2 s. ř. s. znovu běží od doručení opravného usnesení pouze ve vztahu k výroku, který byl tímto usnesením opraven, případně ve vztahu k výroku, jenž je na opraveném výroku závislý."* S ohledem na to, že výroky napadeného rozhodnutí zůstaly opravným rozhodnutím nedotčeny, Nejvyšší správní soud konstatuje, že vydání opravného usnesení nemělo na lhůtu pro podání kasační stížnosti proti napadenému rozsudku vliv. Nadto lze uvést, že stěžovatel v tomto případě ani nemohl legitimně očekávat běh lhůty až od doručení opravného usnesení, neboť to zde bylo vydáno po podání kasační stížnosti.

[4] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. června 2018

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu